

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia x. Dilexisti eos sicut & me dilexisti. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Dilexisti eos, sicut & me dilexisti.

PARACLESIS.

CAPVT

LIII.

Ioan. 16.

Dilexisti eos, inquit, sicut & me dilexisti. Sic antea quoque dixerat: Ipse Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia à Deo exiui. Nihil his verbis dulcius excogitari potest. Dicit Patrem caelestem amare nos: sic ut ipsum amauit Filium suum. Iri uant in nos quacunque tentationes & afflictiones, etiam portae inferi, oppugnent, quantum uolent: non tamen praeuident aduersum nos in Christo firmiter radicos. Ipse enim Pater amat nos: nec simplici amore, sed ut filium suum, de quo dixit: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Duo, inquit Cyprianus, grata uocabula sensibus imprimuntur: ut communitio nominum nos associet collegio munerum: & tanta dulcedinis nomina nostrum emolliant animum, accendantq; deuotionis affectum. Sumus ergo Deo patri cura: qui non patietur nos tentari supra id quod possumus, sed in omnibus temptationibus & periculis conseruabit: ut tuto illi nos non committere, & de eo optimè sperare possimus. Enim uero inenarrabilem erga genus humanum amorem suum dulcissima imagine impressit in naturam hominum: qua de eadem re testificaretur. In naturis parentum, in intimo sinu cordis amor & beneuolentia naturalis lucet: qui quidem non accenditur consuetudine, sicut amor erga alienos: sed ab ipso Conditore Deo animi parentum inditus mirabili incendio flagrat: cuius flamma omnes vincunt molestias & labores, qui sunt in educatione sobolis sustinendi: quo etiam fit, ut parentes sobolem mirificè complectantur: & ita quidem, ut plures faciant natorum salutem & incolumitatem, quam uitam propriam. Vis amoris huius in periculis cernitur.

Equidem

Matt. 3. 17.
Serm. de Baptismo
Christi.

2. Cor. 10.

Eisdem sexus muliebris natura est imbecillior: tamen
 matre hic amor tantum robur efficit, ut in periculo
 ignem & ferrum perrumpat, ut nato succurrat &
 quem ferat. Nimirum voluit Deus talem parentum
 affectum esse commotionem ardentissimi amoris,
 quo ipse Filium suum D. N. Iesum Christum comple-
 ctitur: & propter Filium, Ecclesiam, & nos omnes, qui
 sumus illi adiuncti & inserti: & facti ipsius hereditas
 & populus peculiaris, O ingens & incomparabilis boni-
 tas: quam non solum nulla oratio enarrare, sed mens nul-
 la neque angelica neque humana, cogitatione potest com-
 prehendere. Huc facit quod propheta David dicit:
 Quomodo miseretur pater filiorum, miserus est Do- Psal. 102.
 minus timentibus se. Sensus est: Sicut pater dulcissima
 benevolentia & summo misericordie affectu mouetur
 erga filios suos: ita Deus intimo affectu, & amore in-
 narrabili completitur timentis ipsum. Et in Esaiæ di- Esa. 49.
 cit Dñs: Dixit Sion, Dereliquit me Dñs, & Dominus
 oblitus est mei. Nūquid obliuisci potest mulier infantem
 suum, ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita
 fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Ecce in manib. meis
 descripsi te. In Evangelio Luca Christus sic loquitur: Luc. 11.
 Quis ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem
 dabit illi: Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data
 dare filiis vestris, quanto magis Pater vester celestis
 dabit spiritum bonum petentibus se? Natura hominum
 horribiliter deprauata est, attamen hoc incendium a-
 moris erga liberos manet: quomodo igitur non maior
 multo erit amor Dei immutabiliter boni erga creatu-
 ras quas condidit? Ad hæc, quò natura humana sunt
 generosiores, eò amoris vis est expressior: Deus ergo cum
 natura generosissima et omnium creaturarum excel-
 lentissima, multò utique ardetius suum filium dilectum,

R. & nes

Et nos in illo diligit, quàm vllus homo quamlibet generosus. Hac itaque consolatio sola omnes mundi molestias lenare, & animos in desperationis precipitium vergentes, reuocare potest: quæ animo obuersari debet quoties vel conscientia horribiles tentationes, vel alia quacunque nos vexant aduersa.

SENTENTIA XI.

Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut videant claritatem meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi.

PARACLESIS.

CAPVT

LIIII.

Cyrillus lib.
11. cap. 28.
in Ioan.

Cum pro discipulis, imò verò pro vniuersis erantur, charitatemque Patris, vniõnem ac sanctificationem petierit, ista subiunxit. Ut non alios secum futuros, gloriamque visuros, quàm eos ostendat, qui per ipsum Patri coniuncti, eo amore diliguntur, quo ipse quoque amari precipitur. Diligimur enim ut filij: ad similitudinem filij naturalis. Nam etsi non equali mensura, tamen exquisita imitatio rei, veritati quodammodo exequari videtur. Volo igitur, inquit, ut qui per illuminationem fidei mihi abs te dati sunt, mecum sint: & gloriam meam videant. Quæ autem oratio, quam suauis esse cum Christo, explicabit! Ineffabilia certe sunt: nec oculus vnquam vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ Deus preparauit diligentibus se. Quid enim maius, quàm esse cum Christo? melius est resolui, & esse cum eo, ut Paulus ait. Quibus ille verbis, etiam huic vite dignitatem amicorum Dei præparauit: quæ est (ut alibi testatur) esse cum Christo. Resurgens enim mortui, ait, & nos simul cum illis rapiemur in nubibus obuiam Christo in aëra: & sic semper cum Domino

1. Cor. 15.

Philip. 1.

2. Thef. 4.